

Nr 308.

Godkänd av första kammaren den 4 juni 1929.

Godkänd av andra kammaren den 4 juni 1929.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar, m. m.

(Bankoutskottets utlåtande nr 58.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 15 mars 1929 dagtecknad proposition nr 214, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar,

dels ock besluta, att från riksgäldskontoret skola till Svenska bostadskreditkassan såsom dess grundfond överlämnas svenska statens fyra och en halv procent obligationer, uppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av 30,000,000 kronor med rätt för kassan att enligt bestämmelserna i förordningen förfoga över obligationerna.

Riksdagen finner för sin del genom utredningen i detta ärende vara ådaga-lagt, att behov föreligger av bostadskreditens ordnande på ifrågavarande områden. Såsom departementschefen uttalat, kan det legitima behovet av sekundärkredit för bostadshus i allmänhet — även för bostadskooperationens fastigheter — icke anses för närvarande vara i skälig mån tillgodosett. Särskilt trängande har behovet av ett ordnande av bostadsegnahemmens kreditfråga visat sig vara. Det måste anses vara av stor social betydelse, att frågan om tillgodoseendet av dessa kreditbehov, efter många års utredningsarbete, snarast erhåller en tillfredsställande lösning. Visserligen hän-för sig, såsom departementschefen framhållit, utredningen till större delen till förhållandena år 1912, medan någon mera detaljerad undersökning om

förhållandena därefter av kostnadshänsyn icke företagits. Men på sätt i propositionen anförts lär man med fog kunna antaga, att kreditgivningen på ifrågavarande områden icke till sin allmänna läggning undergått någon större förändring. Visserligen hava de kreditgivare, som meddela lån mot fastighetshypotek, sedan år 1912 väsentligen ökat sina utlåningssiffror, och nya sådana kreditgivare hava uppträtt, men det är alltjämt i huvudsak primärkrediten, som tillgodoses i lämpliga former, och mot de ökade utlåningssiffrorna svara höjda siffror såsom uttryck för kreditbehovet, väsentligen som en följd av högre fastighetsvärden. Giltighet torde därför böra tillerkännas departementschefens yttrande, att under tiden efter år 1912 icke tillkommit någon ny mera betydande kreditgivare — utom statens bostadslånefond — som visat sig äga intresse för sekundärkredit i lämpliga låneformer. Remissutlåtandena i detta ärende innehålla ock åtskilliga uttalanden till stöd för antagandet, att förhållandena å bostadskreditens område alltjämt äro otillfredsställande.

I detta sammanhang skulle möjligen en betänklighet mot upprättande av ett nytt institut för fastighetskredit kunna anföras ur den synpunkten, att bostadsbyggandet i städer och stadsliknande samhällen numera tagit en omfattning, som låter förmoda att behovet av ett ökat bostadsbestånd snart skall vara fyllt och övermättnad å bostadsmarknaden komma till synes, samt att ett stimulerande av byggnadsverksamheten genom det nya institutets tillkomst därför icke vore önskvärt vid närvarande tidpunkt. Det bör då framhållas, att det föreliggande förslaget icke är anlagt på att särskilt främja nybyggnadsverksamhet utan på att ordna kreditförhållandena för fastigheter i allmänhet samt att, även om ett sådant främjande ändock i någon mån skulle komma att äga rum genom det nya institutets tillkomst, dess inflytande i sådant avseende icke synes böra överskattas.

Då det gäller frågan om det sätt, på vilket staten bör vara verksam för ordnandet av bostadskreditens behov, synes, såsom ock departementschefen funnit, någon direkt statlig långivning icke gärna kunna ifrågakomma i detta sammanhang. Rörande spörsmålet, huruvida den ifrågasatta kreditorganisationen bör utrustas med statlig grundfond eller om bostadskreditens ordnande hellre bör äga rum helt på enskild väg, finner riksdagen lika med departementschefen det icke vara välbetänkt, att — medan konungariket Sveriges stadshypotekskassa och Sveriges allmänna hypoteksbank, vilka båda utgiva obligationer mot säkerhet av primärkredit i fastighet, hava statliga grundfonder — den föreslagna nya kassan, vilken skulle bedriva låneverksamhet mot säkerhet av något mindre värdefulla fastighetshypotek, lämnas utan sådan fond.

Mot tanken att anordna en gemensam kreditorganisation för tillgodoseende av så olika lånebehov som bostadsegnahemmens och bostadskooperationens kredit samt sekundär kredit i allmänhet kunna onekligen vissa betänkligheter anföras. Men, såsom i propositionen närmare utvecklats, lär i betraktande av det i någon mån vanskliga kreditunderlaget en sådan anord-

ning vara nödvändig för erhållande av en tillräckligt bred bas för låneverksamheten. Ur kreditvärdighetens synpunkt lär anordningen vara väl försvarlig, då de särskilda kreditarter, varom fråga är, i stort sett torde i detta hänseende vara ungefärligen likställda.

Departementschefens förslag att fördela det nya kreditinstitutet i en central kassa närmast för medelsupplåningen och lokala föreningar för utlåningen anser riksdagen med hänsyn till förhållandena i vårt land och redan befintliga organisationer på närliggande verksamhetsområden vara lämpligt.

Det föreliggande förslaget upptager, som nämnt, såsom ekonomiskt underlag för det nya kreditinstitutet till väsentlig del föreningsmedlemmarnas solidariska ansvarighet för sin förenings förbindelser och föreningarnas motsvarande ansvarighet för kassans förbindelser. På sätt departementschefen funnit lærer, med den ställning man intagit till frågorna om det enskilda kapitalets intresserande och om direkt statlig långivning, någon annan utväg att tillföra institutet nödigt underlag vid sidan av den statliga grundfonden icke återstå än vad sålunda föreslagits, hur föga tilltalande denna utväg än kan synas. Understrykas bör emellertid departementschefens påpekande, att sedan kreditinstitutet nått ett någorlunda stort verksamhetsfält, möjligen inträffande förluster, i den mån de mot förmodan ej täckas av uppsamlade fonder, komma att fördelas på ett så stort antal händer, att de särskilda föreningsmedlemmarnas andelar i förlusterna icke böra bli alltför kännbara.

På sätt framgår av det nu anförda anser riksdagen, att för tillgodoseende av ifrågavarande slag av lånebehov ett nytt kreditinstitut bör komma till stånd, grundat på solidarisk ansvarighet mellan låntagarna enligt det föreliggande förslaget samt organiserat i en central obligationsutgivande kassa och i lokala föreningar ävensom utrustat med en statlig grundfond att tagas i anspråk efter det uppsamlade fonder och den solidariska ansvarigheten först utnyttjats.

Rörande föreningarnas och kassans fondbildning genom låntagarna innehåller det föreliggande förslaget i huvudsak följande (förordningen §§ 20 och 7). Varje förening avsätter såsom säkerhet för fullgörandet av sina förbindelser en säkerhetsfond. Såsom bidrag till fonden erlägger envar låntagare en avgift av två procent av erhållet lån. Inbetalningen av avgiften må kunna fördelas på högst fem år, räknat från lånets beviljande. Avgifterna till fonden må, efter medgivande av kassans styrelse, minskas eller upphöra att utgå, då säkerhetsfonden överstiger tio procent av föreningens skulder. Inbetalar låntagare i förtid sitt lån till fullo, må, där särskilda skäl äro och kassans styrelse det medgiver, hans avgift till fonden helt eller delvis återbetalas till honom. Så länge förenings verksamhet fortfar, må dess säkerhetsfond icke komma föreningens medlemmar till godo på annat sätt än sålunda sagts eller, vad angår fondens avkastning, i reglementet må stadgas. Kassan åter skall avsätta en reservfond. Till denna lägges kassans

behållna årsvinst, och skall såsom bidrag till fonden förening för varje lån från kassan årligen under tio år erlægga en tiondels procent av lånets ursprungliga belopp. Bidraget må, efter bestämmande av kassans styrelse, minskas eller upphöra att utgå, då reservfonden överstiger fem procent av kassans skulder. Fondens avkastning lägges till fonden. Dock må avkastningen, då fonden överstiger fem procent av kassans skulder, kunna användas till bestridande av dess förvaltningskostnader eller, till den del avkastningen ej är erforderlig för sådant ändamål, till beredande av annan lättnad för föreningarna.

Riksdagen delar till fullo departementschefens till statsrådsprotokollet i ärendet uttalade uppfattning om vikten av att en sådan fondbildning i det nya kreditinstitutet äger rum, att den solidariska ansvarigheten icke behöver tagas i anspråk medelst uttaxering. Det synes emellertid riksdagen, som om den storlek å fonderna, vid vars uppnående dels fondavsättning skulle kunna minskas eller upphöra, dels — för reservfondens del — fondavkastningen få användas till bestridande av förvaltningsutgifter, i Eders Kungl. Maj:ts förslag är väl kraftigt tilltagen. Om man tänker sig, att kreditinstitutet nått den största omslutning, som med en grundfond å 30 miljoner kronor och relationstalet tio mellan obligationsstock och grundfond är tillåten, d. v. s. en omslutning å 300 miljoner kronor, skulle det krävas en reservfond å 15 miljoner och säkerhetsfonder i föreningarna å tillhopa 30 miljoner, eller uppsamlade fonder å 45 miljoner kronor, innan avsättning till respektive fonder finge upphöra. Med andra ord, man strävar efter uppsamlade fonder, som vid institutets fulla utveckling utgöra tillhopa 150 procent av grundfonden. Härtill kommer så sistnämnda fond. Riksdagen är benägen att anse, att anspråken på fondernas storlek utan olägenhet kunna begränsas sålunda, att då säkerhetsfond överstiger sex procent av föreningens skulder, respektive reservfonden överstiger tre procent av kassans skulder, läntagarnas bidrag till vederbörlig fond må kunna minskas eller upphöra att utgå och — för reservfondens del — fondavkastningen användas till andra ändamål än fondens ökande. Dessa siffror innebära, att man eftersträvar uppsamlade fonder, som vid institutets fulla utveckling utgöra: för kassans del 9 miljoner och för föreningarnas del tillhopa 18 miljoner eller sammanlagt 27 miljoner kronor. Detta belopp utgör 90 procent av grundfondens storlek. Utom att uppsamlade fonder å tillhopa 9 procent av skulderna synas i förevarande hänseende fullt betryggande, kan såsom grund för denna begränsning anföras, att läntagarna med skäl kunna göra anspråk på att, när så är möjligt, erhålla den lättnad, som fondbidragens upphörande medför, ävensom att alltför stora fonder kunna medföra benägenhet för minskad sparsamhet vid den betydande fondavkastningens disponerande.

I övrigt har riksdagen icke haft annan erinran att framställa mot de föreslagna bestämmelserna om reserv- och säkerhetsfonder, än att i § 7 andra stycket synts böra föreskrivas, att de tio år, varunder bidrag till reservfonden skall erläggas, skola räknas från lånets beviljande. Detta överensstämmer

med vad i § 20 om säkerhetsfond stadgats och säkerligen också med avsikten med förslaget i denna punkt.

Rörande den föreslagna storleken å grundfonden, 30 miljoner kronor (§ 2), och det stadgade relationstalet mellan kassans obligationsstock och grundfonden (§ 3) har riksdagen ingen invändning att göra. Riksdagen anser även förslagets bestämmelser om den högsta gräns, till vilken fastighet må genom kreditinstitutet belånas (§ 23), så ock om föreningarnas verksamhetsområden (§ 17 andra stycket) vara lämpliga.

I fråga om förslagets detaljer i övrigt har riksdagen icke haft någon erinran att framställa.

Under åberopande av vad i det föregående anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen

dels, med förklarande, att Eders Kungl. Maj:ts i förevarande proposition nr 214 framlagda förslag till förordning om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, för sin del antagit följande

Förslag
till
Förordning
om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar.

Häri genom förordnas som följer:

Kap. I. Bostadskreditkassan.

Om kassans ändamål.

§ 1.

Svenska bostadskreditkassan har till ändamål att i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och i reglemente, som utfärdas av Konungen, driva lånerörelse genom att lämna lån åt bostadskreditföreningar, varom i kap. II stadgas.

Om kassans fonder och obligationslån.

§ 2.

Såsom grundfond för kassan ställer staten genom fullmäktige i riksgäldskontoret till förfogande svenska statens fyra och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt be-

lopp av minst trettio miljoner kronor. Grundfundsobligationerna fortfara att tillhöra staten, som dock ej äger att för annat ändamål förfoga över dem, så länge kassans samtliga förbindelser icke äro fullgjorda.

§ 3.

För sin lånerörelse utfärdar kassan räntebärande till innehavaren ställda obligationer. Sammanlagda beloppet av kassans utelöpande obligationer må icke uppgå till mera än tio gånger beloppet av grundfonden.

§ 4.

Grundfonden, som är avsedd att tjäna såsom säkerhet för kassans obligationer, må av kassans styrelse, efter medgivande av fullmäktige i riksgäldskontoret, kunna tillfälligtvis anlitas för fullgörande av kassans förbindelser, därvid dock skall iakttagas, att grundfonden efter plan, som av fullmäktige i riksgäldskontoret bestämmes, inom fem år skall återställas till sin förutvarande storlek. Kassan vare skyldig gottgöra staten vad staten till följd av kassans åtgärd nödgas utgiva i ränta å obligationerna.

§ 5.

De obligationer, som av kassan utfärdas, skola återbetalas genom årlig amortering enligt plan, som angives i obligationsavtalet. Obligationerna skola kunna senast tio år efter utgivandet av kassan uppsägas till inbetalning inom den tid av högst ett år, som är i obligationsavtalet bestämd.

Hava grundfundsobligationer tagits i anspråk till belopp av nominellt två miljoner kronor, må kassan icke utställa obligationer för ny långivning med mindre Konungen, efter hörande av fullmäktige i riksgäldskontoret, därtill lämnar tillstånd.

§ 6.

Såsom säkerhet för de obligationer, som av kassan utgivas, tjäna de förbindelser, som föreningarna för erhållna lån utfärda till kassan, jämte de till föreningarna för erhållna lån lämnade reverser med tillhörande hypotek.

Såsom säkerhet för förenings lån hos kassan skola pantförskrivs de till föreningen för erhållna lån lämnade reverser med hypotek.

Det åligger kassans styrelse att tillse, att föreskriven säkerhet är ställd och hålles vid makt. De till föreningarna lämnade reverser med hypotek skola ställas under offentlig vård.

§ 7.

Kassans behållna årsvinst skall avsättas till en reservfond.

Såsom bidrag till reservfonden skall förening för varje lån, som från kassan erhålles, årligen under tio år, räknat från lånets beviljande, erlægga ett belopp, motsvarande en tiondels procent av lånets ursprungliga belopp.

Sådant bidrag må, efter bestämmande av kassans styrelse, minskas eller upphöra att utgå, då reservfonden överstiger tre procent av kassans skulder.

Reservfondens avkastning lägges till fonden; dock må avkastningen, då fonden överstiger tre procent av kassans skulder, kunna användas till bestridande av dess förvaltningskostnader eller, till den del avkastningen ej är erforderlig för sådant ändamål, till beredande av annan lättnad för föreningarna.

§ 8.

Reservfonden skall placeras i statens, Sveriges allmänna hypoteksbanks, konungariket Sveriges stadshypotekskassas eller Svenska skeppshypotekskassans obligationer eller i obligationer, som till den säkerhet de erbjuda kunna anses jämförliga med obligationer av något av nyss angivna slag, eller ock mot säkerhet i fullgod fastighetsinteckning.

Om föreningarnas ansvarighet för kassans förbindelser.

§ 9.

Därest kassans förbindelser ej kunna infrias med anlitande av dess egna tillgängliga medel, äger kassan infordra erforderliga tillskott från föreningarna.

För kassans förbindelser svare föreningarna i förhållande till högsta under räkenskapsåret oguldna kapitalbeloppen av sina från kassan erhållna lån. Kan förening icke fullgöra den betalningsskyldighet, som till följd av denna ansvarighet åligger föreningen, vare övriga föreningar efter nyssnämnda grund ansvariga för bristen.

Om lånerörelsen.

§ 10.

Av förening gjord framställning om lån från kassan prövas av dennas styrelse. Lån till förening utlämnas i kassans obligationer till parikurs eller ock kontant. I förra fallet åligger det kassan att vara föreningens låntagare behjälplig för obligationernas försäljning på lämpligt sätt. Lämnas lånet kontant, skall föreningen gälda den kapitalrabatt och de övriga kostnader, som kassan vid sin upplåning kan hava fått vidkännas.

Lån till förening skall förräntas och amorteras genom kontant erlagd annuitet enligt fastställd plan. Amorteringstiden må ej överstiga fyrtio år. Sedan tio år förflutit från lånets mottagande, kan föreningen uppsäga lånet till inbetalning efter ett år.

Förening äger att, utöver den årliga amorteringen, göra ytterligare inbetalning å erhållet lån, antingen kontant eller i obligationer utfärdade av kassan. Föreningen vare dock skyldig att därvid underkasta sig de

villkor, som kassans styrelse finner nödigt föreskriva till förekommande av förlust eller olägenhet för kassan.

Om förvaltningen m. m.

§ 11.

Kassan förvaltas av en styrelse med säte i Stockholm. Styrelsen består av det antal ledamöter, minst sju högst nio, som av ombudsstämman bestämmas, och skola suppleanter finnas till lika antal som antalet ledamöter.

Konungen utser, för en tid av tre år i sänder, två ledamöter och två suppleanter för dem. Av dessa skall en ledamot, så ock suppleanten för honom, äga insikt och erfarenhet beträffande rörelse för fastighetsbeläning. Fullmäktige i riksgäldskontoret utse, likaledes för en tid av tre år i sänder, en ledamot samt suppleant för honom. Övriga ledamöter och suppleanter väljas å ombudsstämman. Vald ledamot eller suppleant utses för tiden till den ordinarie ombudsstämma, som hålles under tredje året efter det, då valet förrättades.

En av de av Konungen utsedda ledamöterna förordnas av Konungen att vara ordförande i styrelsen. Vice ordförande väljes inom styrelsen.

Arvoden för de av Konungen och av fullmäktige i riksgäldskontoret utsedda ledamöterna bestämmas av Konungen.

Styrelsen utser verkställande direktör samt tillsätter kassans övriga tjänstemän. Beslut, varigenom verkställande direktör utsetts, vare ej gällande med mindre det biträts av en av Konungen utsedd styrelseledamot.

Styrelseledamöter, som genom att överträda denna förordning eller med stöd av densamma meddelade bestämmelser eller eljest uppsåtligen eller av vårdslöshet tillskynda kassan skada, svare för skadan en för alla och alla för en.

§ 12.

För revision av styrelsens förvaltning och kassans räkenskaper skola årligen utses tre revisorer med lika många suppleanter. En revisor och en suppleant för honom utses av fullmäktige i riksgäldskontoret; de övriga väljas å ombudsstämman. Av de sistnämnda skola en revisor och hans suppleant vara av handelskammare i riket eller på annat, av Konungen godkänt sätt auktoriserad revisor.

Hava revisorer i sin berättelse mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift eller uppsåtligen underlåtit att göra anmärkning mot dylik uppgift i handling, som av dem granskats, eller vid fullgörandet av sitt uppdrag visat vårdslöshet, vare de, som låtit sådant komma sig till last, kassan ansvariga för all därav uppkommande skada, en för alla och alla för en.

§ 13.

Ombud för föreningarna skola årligen före utgången av juni månad samlas till ordinarie ombudsstämma i Stockholm å tid, som av kassans styrelse bestämmes. Stämman förrättar föreskrivna val av ledamöter i kassans styrelse och revisorer ävensom suppleanter för dessa samt beslutar angående ansvarsfrihet för styrelsen.

Extra ombudsstämma skall styrelsen utlysa, när revisorerna sådant påyrka eller styrelsen finner omständigheterna därtill föranleda.

§ 14.

Kassans förvaltningskostnader skola, i den mån de icke bestridas på sätt i § 7 är sagt, gäldas genom bidrag av föreningarna efter ty kassans styrelse bestämmer.

§ 15.

Om kassans trädande i likvidation och om förfarandet därvid förordnar Konungen.

Vid likvidation av kassan må grundfundsobligationer tagas i anspråk allenast i den mån annan tillgång saknas, som svarar för kassans förbindelser.

Rörande användningen av vad som vid likvidationen återstår av kassans tillgångar, efter det skulderna blivit guldna, bestämmer Konungen.

Kap. II. Bostadskreditföreningarna.

Om föreningarnas ändamål.

§ 16.

Bostadskreditföreningar hava till ändamål att, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och i reglemente, som utfärdas av Konungen, tillhandahålla sina medlemmar lån mot säkerhet av inteckning i fastighet.

Om förenings bildande och verksamhetsområde.

§ 17.

Ansökan om tillstånd till bildande av förening göres hos Konungen.

Inom den del av riket, som Konungen för föreningen bestämmer, äger förening utöva verksamhet i samtliga städer och köpingar samt andra samhällen, för vilka byggnadsstadgan för rikets städer och de för stad meddelade bestämmelserna i hälsovårdsstadgan och i brandstadgan äro gällande, så ock i annat inom samma del av riket beläget samhälle eller tätare bebyggt område, som av Konungen förklarats skola tillhöra verksamhetsområdet.

Konungen meddelar föreskrift om det minimibelopp, för vilket förening,

innan den må börja sin verksamhet, skall hos kassan hava anmält sig till erhållande av lån.

Om föreningsmedlemmarnas ansvarighet för föreningens förbindelser.

§ 18.

Medlem av förening är den, som häftar för inteckningslån hos föreningen.

§ 19.

För förenings förbindelser svare dess medlemmar i förhållande till högsta under räkenskapsåret oguldna kapitalbeloppen av sina från föreningen erhållna lån. Kan medlem icke fullgöra den betalningsskyldighet, som till följd av denna ansvarighet åligger honom, vare föreningens övriga medlemmar efter nyssnämnda grund ansvariga för bristen.

Om säkerhetsfond.

§ 20.

Förening skall såsom säkerhet för fullgörandet av sina förbindelser avsätta en säkerhetsfond.

Såsom bidrag till säkerhetsfonden skall envar låntagare erlægga en särskild avgift, motsvarande två procent av erhållet lån. Inbetalningen av avgiften må kunna fördelas på en tid av högst fem år, räknat från lånets beviljande. Grunderna för avgifternas inbetalning, därom föreningens styrelse beslutar, skola vara godkända av kassans styrelse.

Avgifterna till säkerhetsfonden må, efter medgivande av kassans styrelse, minskas eller upphöra att utgå, då säkerhetsfonden överstiger sex procent av föreningens skulder.

Inbetalar låntagare i förtid sitt lån till fullo, må, där särskilda skäl äro och kassans styrelse det medgiver, hans avgift till säkerhetsfonden helt eller delvis återbetalas till honom.

Så länge förenings verksamhet fortfar, må dess säkerhetsfond icke komma föreningens medlemmar till godo på annat sätt än i näst föregående stycke sägs eller, vad angår fondens avkastning, i reglementet må stadgas.

§ 21.

I fråga om placering av förenings säkerhetsfond skall vad i § 8 stadgas äga tillämpning.

Om lånerörelsen.

§ 22.

Förening må meddela lån allenast mot säkerhet av inteckning i bebyggd, huvudsakligen för bostadsändamål anordnad fastighet, som är nöjaktigt försäkrad mot brandskada.

För förenings utlåning lända i tillämpliga delar till efterrättelse de bestämmelser, som gälla för utlåning från kassan till föreningarna, och skall lån av förening utlämnas till låntagaren mot enahanda villkor, under vilka föreningen erhåller motsvarande lån hos kassan. Därjämte skall föreningen av låntagaren betinga sig de bidrag och avgifter, som jämlikt stadganden i denna förordning eller i reglementet skola utgå till föreningen eller från föreningen till kassan.

Lån må ej meddelas till lägre belopp än ettusen kronor.

§ 23.

Till minst det belopp, till vilket lån beviljas, skall finnas säkerhet av inteckning eller inteckningar liggande inom tre fjärdedelar av fastighetens vid föreningens värdering uppskattade värde. Inteckning skall jämväl vara belägen inom fastighetens brandförsäkringsvärde och tre fjärdedelar av dess vid taxering enligt kommunalskattelagen åsatta värde.

§ 24.

Lån må ej meddelas med mindre lån mot säkerhet av inteckning med bättre förmånsrätt i samma fastighet prövas vara på betryggande sätt ordnat. Det åligger föreningen att vid bedömandet härav iakttaga de närmare föreskrifter, som meddelas av kassans styrelse.

Om förvaltningen m. m.

§ 25.

Förening förvaltas av en styrelse med säte å den ort Konungen bestämmer. Kassans styrelse utser en av ledamöterna i föreningens styrelse ävensom suppleant för honom. Till sådan ledamot och suppleant böra utses personer med insikt och erfarenhet beträffande rörelse för fastighetsbelåning.

Föreningens styrelse utser verkställande direktör. Sådant val vare ej gällande med mindre det godkänts av kassans styrelse.

För revision av föreningsstyrelsens förvaltning och föreningens räkenskaper skola årligen utses revisorer jämte suppleanter. En av revisorerna jämte suppleant för honom utses av kassans styrelse.

Ordinarie sammankomst med föreningens medlemmar skall årligen hållas. Extra föreningssammankomst hålles i de fall, som i reglementet bestämmas.

Närmare bestämmelser om styrelse, revision och föreningssammankomster meddelas i reglementet.

§ 26.

Varje förening utser till ombudsstämma, varom förmåles i § 13, ett ombud, jämte en suppleant, för varje påbörjat femtal miljoner kronor av för-

eningens sammanlagda oguldna lånebelopp hos kassan enligt kassans senast fastställda bokslut, dock att förening ej må representeras av flera ombud än fem.

§ 27.

Bidrag till bestridande av förenings förvaltningskostnader skola av låntagarna gäldas på sätt i reglementet närmare stadgas. Överskott, som må uppstå å dylika bidrag, skall tillföras säkerhetsfonden.

§ 28.

Om föreningens trädande i likvidation och om förfarandet därvid förordnar Konungen.

Vid förenings likvidation skall vad som återstår av föreningens tillgångar, efter det skulderna blivit guldna, överlämnas till kassan.

Denna förordning träder i kraft den dag Konungen förordnar.

I samband med fastställandet av reglemente för kassan och föreningarna meddelar Konungen de närmare bestämmelser, som finnas erforderliga med avseende å kassans och föreningarnas bildande, och äger Konungen därvid bestämma, att interimsstyrelse för kassan och för förening skall utgöras av personer, utsedda av offentlig myndighet, ävensom att revisorer för kassan och för förening skola, för den första tiden av kassans eller föreningens verksamhet, utses av sådan myndighet.

dels ock beslutit, att från riksgäldskontoret skola till Svenska bostadskreditkassan såsom dess grundfond överlämnas svenska statens fyra och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av 30,000,000 kronor med rätt för kassan att enligt bestämmelserna i förordningen förfoga över obligationerna.

Stockholm den 4 juni 1929.

Med undersåtlig vörndad.
